

فصل ۴ زیارت مکان های مقدّس

بازگشت از سفر حج

عصر پنج‌شنبه بود. در خانه‌ی سارا جنب و جوش زیادی برپا بود. آن شب قرار بود پدر و مادر سارا از سفر حج برگردند. همه‌ی فامیل در خانه‌ی آنها دور هم جمع شده بودند. عده‌ای داشتند خانه را برای ورود مسافران آماده می‌کردند و عده‌ای نیز برای استقبال به فرودگاه رفته بودند. سرانجام ماشینی که پدر و مادر سارا سوار آن بودند، وارد کوچه شد. بوی اسپند همه‌جا را پر کرده بود. سارا و برادرهایش مدتی بود پدر و مادرشان را ندیده بودند و دلشان برای آنها تنگ شده بود. وقتی پدر و مادر از ماشین پیاده شدند، بچه‌ها حلقه‌های گل را به گردنشان انداختند و گفتند: «پدر، مادر، زیارت قبول! رسیدن شما به خیر!» پدر و مادر هم بچه‌ها را با خوشحالی در آغوش گرفتند و بوسیدند.

دو روز گذشت و پدر و مادر کمی استراحت کردند. در روز سوم، بچه‌ها که دلشان می‌خواست درباره‌ی سفر حج بیشتر بدانند، دور آن دو جمع شدند.

سارا سؤال کرد: «پدر، شما به کشور عربستان رفته بودید؟»

خانه‌ی کعبه — مسجد الحرام

پدر پاسخ داد: «بله. ما به کشور عربستان رفتیم. در فرودگاه جدّه پیاده شدیم و به سمت مکه، حرکت کردیم. تمام راه بیابان بود. مکه و مدینه، مهم‌ترین شهرهای مقدّس مسلمانان جهان، در کشور عربستان قرار دارند».

برادر سارا پرسید: «چرا مکه شهری مقدّس است؟»
 پدر توضیح داد: «چون خانه‌ی کعبه در این شهر است. خانه‌ی کعبه در مسجد الحرام قرار دارد که بزرگ‌ترین و مهم‌ترین مسجد دنیاست. خانه‌ی کعبه قبله‌ی مسلمانان جهان است و ما هر روز به سمت آن نماز می‌خوانیم. در هنگام حج، ما خانه‌ی کعبه را طواف می‌کنیم؛ یعنی به دور آن می‌گردیم».

شبه جزیره ی عربستان

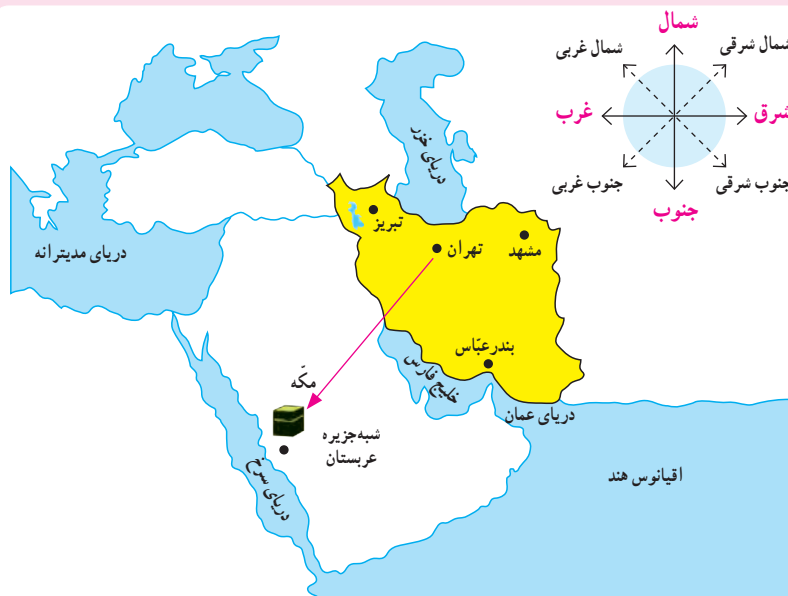

نقشه ی شماره ی ۱

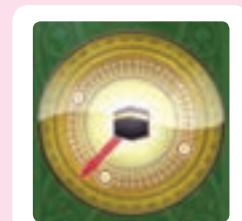
به سرزمینی که از سه طرف به آب و از یک طرف به خشکی راه داشته باشد، شبه جزیره می گویند. در زمان ظهور اسلام، مهم ترین شهر عربستان مکه بود؛ زیرا این شهر بر سر راه کاروان های بازرگانی قرار داشت و خانه ی کعبه نیز در آن جا بود.

پیدا کردن جهت قبله

همه ی ما مسلمانان رو به قبله نماز می خوانیم. قبله ی ما خانه ی کعبه در مکه است. چون کشور عربستان در جنوب غربی ایران قرار دارد، ما در هر جای ایران که باشیم، اگر جهت جنوب غربی را پیدا کنیم، رو به قبله ایستاده ایم.

برای پیدا کردن قبله می توانیم از قبله نما هم استفاده کنیم. قبله نما یک نوع قطب نما است. در ایران عقربه ی قبله نما سمت جنوب غربی را نشان می دهد.

▲ قبله نما

فعالیت

- ۱- با توجه به نقشه‌ی شماره‌ی ۱، دریا‌های اطراف شبه‌جزیره‌ی عربستان را نام ببرید.
- ۲- با توجه به توضیحات پدر سارا، بگویند عربستان چه نوع آب و هوایی دارد.
- ۳- روی نقشه‌ی شماره‌ی ۲، با علامت پیکان (←)، جهت قبله را در تبریز و بندرعباس و مشهد رسم کنید.

مادر سارا گفت: «بچه‌ها، غار حرا نیز در نزدیکی شهر مکه قرار دارد و از مکان‌های مقدّس است. پیامبر گرامی اسلام، حضرت محمد (ص)، برای راز و نیاز با خدا به این غار می‌رفت. در همین غار بود که از طرف خداوند به پیامبری مبعوث شد.

▲ منظره‌ی غار حرا در اطراف شهر مکه

▲ غار حرا

حضرت محمد (ص) پس از بعثت، مأموریت یافت که مردم را پنهانی به دین اسلام دعوت کند. او مدّت سه سال فقط خویشاوندان و آشنایان را به صورت مخفیانه به دین اسلام دعوت می‌کرد. جالب است بدانید زمانی که تعداد مسلمانان زیادتر شد، آنها برای انجام عبادت و دیدار یکدیگر به درّه‌ها و کوه‌های اطراف مکه می‌رفتند. بعد از سه سال، خداوند به پیامبر مأموریت داد تا همه‌ی مردم را آشکارا به اسلام دعوت کند.

پدر ادامه داد: «وقتی خبر ظهور اسلام در عربستان پیچید، کافران و ثروتمندان مکه از گسترش اسلام احساس خطر کردند. آنها نمی‌خواستند بت‌پرستی از میان برود و مردم با هم برابر باشند بلکه دوست داشتند همچنان با ظلم و ستم بر مردم حکومت کنند. از این‌رو، دور هم جمع شدند و ابتدا تصمیم گرفتند با دادن پول و مقام به حضرت محمد (ص) ایشان را از راه خدا بازدارند ولی پیامبر پیشنهاد کافران را نپذیرفت.

وقتی کافران فهمیدند که آن حضرت از مبارزه با بت‌پرستی دست برنمی‌دارد، به فکر آزار او و پیروانش افتادند. برخی از پیروان پیامبر، شدیدترین شکنجه‌ها را تحمل کردند اما بر سر ایمان خود باقی ماندند. حتّی بعضی از آنها در این راه شهید شدند. خود پیامبر نیز از این آزارها در امان نبود. کافران در گذرگاه‌ها و کوچه‌های خلوت به آن حضرت هجوم می‌بردند و او را با سنگ مجروح می‌کردند اما پیامبر با مهربانی، آنها را به راه خدا و دین اسلام دعوت می‌کرد.

آزار و اذیت کافران آن قدر زیاد بود که پیامبر به جمعی از مسلمانان دستور داد که به حبشه هجرت کنند؛ زیرا پادشاه کشور حبشه، مردی عادل بود و مسلمانان می‌توانستند در آن کشور، آزادانه زندگی کنند».

سارا گفت: «ما در کتاب هدیه‌های آسمان خواندیم که پیامبر و یارانش مجبور شدند به یکی از درّه‌های اطراف مکه به نام شعب آبی طالب بروند و سه سال در آنجا در کمال سختی زندگی کنند».

▲ شعب آبی طالب در حال حاضر

▲ تصویر شعب آبی طالب در زمان محاصره

مادر در حالی که عکسی را به بچه‌ها نشان می‌داد، خندید و گفت: «اتفاقاً هتل ما در نزدیکی شعب آبی طالب بود.»
 مادر ادامه داد: «پس از چندی کافران با هم پیمان بستند که رابطه‌ی خود را با مسلمانان قطع کنند و با آنها خرید و فروش و ازدواج نکنند. آنها همچنین عهدنامه‌ای نوشتند و آن را در خانه‌ی کعبه گذاشتند. پیامبر و یارانش سه سال در آن درّه زندگی می‌کردند. پس از این مدت، روزی پیامبر از جانب خدا آگاه شد که موربانه عهدنامه‌ی کافران را خورده است. ابوطالب (ع) عموی پیامبر، این خبر را به کافران داد و از آنان خواست که عهدنامه را بیاورند. همچنین گفت: «اگر محمد (ص) در مورد عهدنامه درست نگفته باشد، او را به شما تسلیم خواهیم کرد». کافران رفتند و دیدند که پیامبر (ص) درست گفته است؛ بنابراین، به پیامبر و مسلمانان اجازه دادند که دوباره به مکه بازگردند.»
 در این هنگام، مادر بزرگ سارا گفت: «شام حاضر است. بچه‌ها، کمک کنید سفره را آماده کنیم. صلواتی بفرستید و بیایید». پدر و عمو با صدای بلند صلوات فرستادند.

فعالیت

۴- چرا کافران از گسترش دین اسلام احساس خطر می‌کردند؟

۵- پیامبر (ص) در برابر آزار و اذیت کافران چگونه رفتار می‌کرد؟

۶- رویدادهای زیر را به ترتیب روی خطّ زمان قرار دهید.

بعثت پیامبر

دعوت پیامبر به اسلام به طور پنهانی

هجرت گروهی از مسلمانان به حبشه

اقامت در شعب آبی طالب

دعوت پیامبر به اسلام به طور آشکار

۱

۲

۳

۴

۵

دعوت پیامبر به اسلام
به طور آشکار

مدینه، شهر پیامبر(ص)

بعد از شام، همه دور هم نشسته بودند و چای می‌نوشیدند. سارا به تابلوی نقش برجسته‌ی زیبایی که سوغاتی پدر و مادرش بود، اشاره کرد و پرسید: «اینجا کجاست؟»
 پدر پاسخ داد: «این تصویر دومین مسجد مهم مسلمانان یعنی مسجدالنبی است. مسجدالنبی در شهر مدینه قرار دارد. بچه‌ها، می‌دانید که ما چند روزی هم در مدینه بودیم.»

پدر ادامه داد: «نام قدیم این شهر یثرب است اما زمانی که پیامبر اکرم (ص) از مکه به مدینه هجرت کردند، نام این شهر به مدینه‌النبی یا شهر پیامبر تغییر یافت.»
 برادر سارا پرسید: «هجرت یعنی چه؟»
 مادر جواب داد: «برایتان گفتم که آزار و اذیت کافران زیاد شد و گروهی از آنها تصمیم گرفتند پیامبر را شبانه در خانه‌شان به قتل برسانند. حضرت محمد (ص) به اراده‌ی خداوند از تصمیم آنها باخبر شد و ماجرا را با حضرت علی (ع) در میان گذاشت. حضرت علی (ع) داوطلب شد تا برای حفظ جان پیامبر، شب در بستر ایشان بخوابد و ایشان از مکه بیرون بروند و به مدینه سفر کنند.»

به سفر پیامبر از مکه به مدینه «هجرت» می‌گویند. با ورود پیامبر به مدینه، مسلمانان آن شهر به گرمی از ایشان استقبال کردند.

مبدأ تاریخ

هجرت پیامبر اکرم از مکه به مدینه، رویداد مهمی در تاریخ اسلام است؛ به همین دلیل، مسلمانان آن را مبدأ تاریخ خود قرار داده‌اند.

وقتی می‌گوییم سال ۱۳۹۰ هجری شمسی (خورشیدی) یعنی ۱۳۹۰ سال شمسی از هجرت پیامبر از مکه به مدینه گذشته است.

۱- شما در چه سالی به دنیا آمده‌اید؟ (۱۳۰۰۰۰ هجری شمسی) در زمان تولد شما چند سال شمسی از هجرت پیامبر از مکه به مدینه می‌گذشته است؟

۲- اکنون چه سالی است؟ (۱۳۰۰۰۰ هجری شمسی) چند سال شمسی از هجرت پیامبر از مکه به مدینه گذشته است؟

۳- یک قرن، ۱۰۰ سال است. آیا می‌توانید بگویید حدود چند قرن از هجرت پیامبر گذشته است؟

نخستین کار پیامبر در شهر مدینه، ساختن مسجد و سپس تشکیل حکومت اسلامی بود. مسجد علاوه بر محلّ عبادت و نماز، مکانی برای آموزش و تربیت، داوری و حلّ اختلافات، مشورت و تصمیم‌گیری درباره‌ی مسائل مهم بود. مادر ادامه داد: «پیامبر جنگ و خونریزی را دوست نداشت، اما چون می‌دید که دشمنان از مخالفت با مسلمانان و اذیت و آزار آنها دست برنمی‌دارند، به فرمان خدا برای حفظ دین و دفاع از مسلمانان بارها با دشمنان جنگید. به این نوع جنگ «جهاد در راه خدا» می‌گویند. مهم‌ترین جنگ‌هایی که پیامبر در آنها شرکت داشت عبارت‌اند از: بدر، احد و خندق با احزاب».

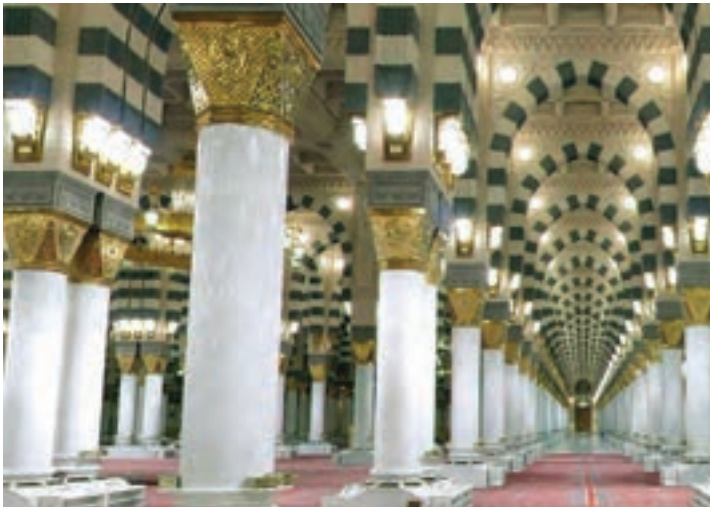
پدر گفت: «دعوت به اسلام هر روز با استقبال بیشتری روبه‌رو می‌شد؛ با وجود این، کافران از مخالفت و جنگ با مسلمانان دست برنمی‌داشتند. سرانجام، پیامبر با سپاهی عظیم به طرف مکه حرکت کرد. ابوسفیان که سردسته‌ی مخالفان پیامبر در مکه بود، با دیدن لشکر نیرومند اسلام فهمید که مقاومت بی‌نتیجه است و اعلام کرد که مسلمان شده است. به دنبال او، مخالفان دیگر نیز تسلیم شدند و به این ترتیب، مسلمانان بدون جنگ و خونریزی، شهر مکه را فتح کردند.

پس از فتح مکه، حضرت محمد (ص) وارد خانه‌ی کعبه شد؛ بت‌ها را شکست و از آنجا بیرون ریخت و دستور داد که بر بام کعبه اذان بگویند.

پیامبر اسلام در ۶۳ سالگی در شهر مدینه، رحلت فرمود. آرامگاه ایشان در مسجدالنبی است.

پیامبر اکرم (ص) با رفتار و کردار نیکوی خود به مردم درس می‌داد. ایشان مانند مردم عادی زندگی می‌کرد.

خانه، غذا و لباسش ساده بود. هرگز خود را از دیگران برتر نمی دانست. نسبت به دوستان و مؤمنان، مهربان و نسبت به کافران و دشمنان، سرسخت بود و کودکان را بسیار دوست داشت. پیامبر همواره با چهره‌ی خندان و اخلاق خوش با مردم روبه‌رو می‌شد. رفتار و کردار ایشان بهترین سرمشق و الگو برای ماست».

مسجد النبی، نمای داخلی

مسجد النبی، نمای بیرونی

زمان زیادی از شب گذشته بود اما بچه‌ها همچنان با اشتیاق به حرف‌های پدر و مادرشان گوش می‌دادند. مادر به آنها گفت: «بچه‌ها، خیلی از وقت خوابتان گذشته است».

سارا گفت: «مادر! پدر! خوش به حالتان! چه سفر خوبی داشته‌اید! کاش روزی ما هم خانه‌ی خدا را زیارت کنیم».

فعالیت

- ۱- دو مسجد مهم مسلمانان جهان را نام ببرید.
- ۲- فعالیت شماره‌ی ۳ به کار ببندیم صفحه‌ی ۹۶ را انجام دهید.
- ۳- چند ویژگی اخلاقی پیامبر (ص) را بیان کنید.

سفر به کربلا (۱)

عصر یک روز عماد با خوشحالی فراوان به خانه آمد و با صدایی بلند و شاد گفت: «مادر جان سلام! خیلی خوشحالم! زیارت کربلا نصیب من شده است! خدا را شکر!»

رضا، برادر عماد، از اتاق بیرون دوید. مادر نیز جلو آمد و گفت: «راستی؟ می‌خواهی بروی کربلا؟» عماد با هیجان توضیح داد: «من و هم‌کلاسی‌ام مسعود، در مسابقه‌ی علمی دانشگاه اول شدیم. «روباتی» که ساخته بودیم بالاترین امتیاز را آورد. یکی از جوایز آن مسابقه هم سفر به کربلا بود. ما هفته‌ی آینده عازم کربلا هستیم.»

عماد دانشجوی رشته‌ی مهندسی مکانیک بود و از کودکی به تحقیق و کارهای علمی علاقه‌ی زیادی داشت. مادر رو به عماد کرد و گفت: «پسر، موفقیت تو را تبریک می‌گویم. خوش به حالت که چنین سعادت‌ی نصیب شده است! پدرت چقدر از شنیدن این خبر خوشحال می‌شود. باید خودت را برای این سفر مقدس آماده کنی.»

رضا پرسید: «کربلا کجاست؟ خیلی دور است؟»

عماد گفت: «کربلا در کشور همسایه‌ی ایران، عراق قرار دارد. هم از راه زمینی و هم از راه هوایی می‌توان به عراق سفر کرد. ما از راه هوایی یعنی با هواپیما می‌رویم.»

رضا با هیجان گفت: «پس به یک کشور دیگر می‌روی؟» و عماد با خوشحالی جواب داد: «بله ... اما قبل از سفر باید اطلاعاتی درباره‌ی آنجا به دست بیاورم. اگر تکالیف را انجام داده‌ای بیا در اینترنت جست‌وجو کنیم. می‌خواهم نقشه‌ی عراق و موقعیت مکان‌های زیارتی آنجا را ببینم.»

جمهوری عراق

عراق، همسایه‌ی غربی ایران است.

بیشتر خاک عراق را زمین‌های کم‌ارتفاع و پست جلگه‌ای تشکیل می‌دهد و فقط قسمت کوچکی از شمال این کشور، کوهستانی است. جلگه‌ی پهناور عراق از آبرفت دو رود پرآب دجله و فرات تشکیل شده است. آب و هوای عراق بسیار گرم و خشک است و در تابستان‌ها، دمای هوا به بالاتر از 40° درجه‌ی سانتی‌گراد می‌رسد. البته در نواحی کنار دریا هوا گرم و مرطوب است.

عراق کشوری نفت خیز است و از تولید و صادرات نفت، درآمد زیادی دارد.

مهم ترین محصول کشاورزی عراق، خرماست و در این کشور، نخلستان های زیادی وجود دارد.

بندر بصره

بیشتر مردم عراق مسلمان اند و بیش از نیمی از جمعیت این کشور را شیعیان تشکیل می دهند. اکثر مردم عراق به زبان عربی صحبت می کنند.

مردم عراق در سال های حکومت «صدام»، حاکم ظالم این کشور، زندگی سختی داشتند. حکومت صدام در سال ۱۳۵۹ به کشور ما حمله کرد و باعث شروع جنگی شد که هشت سال طول کشید. حکومت صدام، پس از اشغال نظامی کشور عراق توسط آمریکا سرنگون شد.

حضور نظامیان در عراق

از آن زمان تاکنون نیز مردم عراق به دلیل جنگ های داخلی و حضور گروه های خارجی، در ناامنی به سر می برند و وضع اقتصادی و اجتماعی مناسبی ندارند.

حدود چهار هزار سال پیش، تمدن های بزرگی مانند سومر، آکد و آشور در سرزمین بین النهرین (میان دو رود دجله و فرات) به وجود آمدند. به همین دلیل، در این کشور بناها و آثار باستانی زیادی وجود دارد.

شهر تاریخی نمرود در نزدیکی موصل

یکی از غذاهای محلی عراق

غذای مشهور مردم عراق «الْمُطَبَّک» است که از گوشت و برنج تهیه می شود. نوعی شیرینی هم که با آرد، روغن، شکر، خرما و کنجد درست می شود، در بین بچه ها طرفداران زیادی دارد.

فعالیت

- ۱- متن درس جمهوری عراق را مطالعه کنید و کاربرگه شماره ۱۳ را در کلاس انجام دهید.

سفر به کربلا (۲)

یک هفته از سفر عماد می‌گذشت. رضا بی‌صبرانه منتظر بازگشت برادرش بود. او و خواهرانش دیده بودند که عماد چقدر مشتاق سفر کربلاست. برای همین، خیلی دوست داشتند بدانند که او آن هفته را چگونه گذرانده و از چه جاهایی دیدن کرده است.

روزی که قرار بود عماد از سفر برگردد، اعضای خانواده و بعضی از خویشان و دوستان برای استقبال از او به فرودگاه رفتند. رضا دلش می‌خواست از همان فرودگاه سؤال‌هایش را شروع کند ولی صبر کرد تا به خانه برسند و برادرش هم کمی استراحت کند.

پس از نماز ظهر و خوردن ناهار، همه‌ی اعضای خانواده دور هم نشستند و منتظر شدند تا عماد برایشان حرف بزند. عماد سوگاتی‌هایی را که برای رضا و خواهرانش آورده بود به آنها داد و بچه‌ها هم تشکر کردند.

رضا پرسید: «شما از اینجا به بغداد پایتخت عراق رفتید؟»

عماد گفت: «نه. ما در فرودگاه نجف از هواپیما پیاده شدیم و سه روز اول را در نجف بودیم. آرامگاه مقدس امام اول ما، حضرت علی (ع)، در این شهر قرار دارد. در نجف وقتی به مهمان‌سرا رسیدیم، وسایلمان را در اتاق‌ها گذاشتیم؛ غسل زیارت کردیم و با وضو به حرم امام علی (ع) رفتیم. من در حرم امام علی (ع) برای همه دعا کردم. در روزهایی که در نجف بودیم، برای نماز خواندن به حرم می‌رفتیم. من در آنجا دعا کردم که به یاری خدا بتوانیم رفتار و گفتار امام علی (ع) را در زندگی خود سرمشق قرار دهیم.»

رضا گفت: «من درباره‌ی زندگی حضرت علی (ع) و رویدادهای زمان ایشان مطالعه کرده‌ام.»

جامعه‌ی اسلامی بعد از پیامبر

خلافت ابوبکر

پس از رحلت پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص)، میان گروه‌هایی از مسلمانان، بر سر جانشینی (خلافت) آن حضرت اختلاف پیدا شد. البته پیامبر اکرم (ص) در آخرین سفرش به مکه، در محلی به نام غدیر خم، حضرت علی (ع) را به‌عنوان جانشین خود معرفی کرده بود. بنابراین، گروهی حضرت علی (ع) را جانشین آن حضرت می‌دانستند. سرانجام، ابوبکر به خلافت انتخاب شد. گروهی از مردم با ابوبکر بیعت کردند؛ یعنی، با او پیمان بستند که از دستوراتش پیروی کنند. حضرت علی (ع) و یارانش برای اینکه در میان مسلمانان اختلاف ایجاد نشود، سکوت کرد.

خلافت عمر و عثمان

بعد از ابوبکر، عمر خلیفه شد. در زمان عمر، مسلمانان سرزمین‌های زیادی از جمله ایران را به قلمرو اسلام افزودند. پس از ده سال خلافت، توسط یکی از مخالفانش مجروح شد و چند روز بعد درگذشت. پس از عمر، عثمان به خلافت رسید. در زمان خلافت او بعضی از حاکمان شهرها به مردم ستم می‌کردند. مردم از عثمان خواستند تا آن حاکمان را از کار برکنار کند ولی او به خواسته‌ی آنها توجهی نکرد. سرانجام، گروهی از مخالفان، خانه‌ی عثمان را محاصره کردند. حضرت علی (ع) تلاش زیادی کرد که مخالفان را آرام کند اما آنها به خانه‌ی عثمان حمله کردند و او را کشتند.

خلافت حضرت علی (ع)

پس از کشته‌شدن عثمان، مسلمانان با خواهش و اصرار از حضرت علی (ع) خواستند که خلافت را بپذیرد و با اشتیاق با حضرت علی (ع) بیعت کردند. حضرت علی (ع) شهر کوفه را که در عراق قرار داشت مرکز خلافت خود قرار داد. آن حضرت همانند محرومان و مستضعفان زندگی ساده‌ای داشت؛ برای اجرای عدالت تلاش می‌کرد و دست ستمگران را از بیت‌المال کوتاه کرد. به همین دلیل، با شروع خلافت حضرت علی (ع) و آشکار شدن شیوه‌ی حکومت او، برخی از سودجویان بیعت خود را شکستند و به مخالفت و جنگ با آن حضرت پرداختند اما سرانجام، شکست خوردند.

▲ حرم حضرت علی (ع)، شهر نجف

به چهار نفر خلفایی که پس از پیامبر اکرم (ص) زمامداری مسلمانان را به عهده گرفتند، خلفای راشدین یا خلفای نخستین می‌گویند.

جنگ صفین

پس از مدتی همه‌ی سرزمین‌های اسلامی، به جز شام (سوریه)، پیرو حضرت علی (ع) شدند. در آن زمان، معاویه پسر ابوسفیان، حاکم شام بود. حضرت علی (ع) معاویه را که مردی ستمگر بود، از حکومت شام

توجه: همکار گرامی این بخش برای مطالعه و استخراج اطلاعات مورد نیاز فعالیت مربوط طراحی شده و طرح پرسش از آن در آزمون‌های کتبی و شفاهی فقط به‌صورت کتاب باز و در اختیار گذاشتن متن مجاز است.

برکنار کرد اما معاویه از این دستور سرپیچی کرد و همچنان در شام ماند و به مخالفت با امام علی (ع) ادامه داد. سرانجام، میان امام علی (ع) و معاویه جنگ درگرفت. در روز آخر جنگ، چون پیروزی سپاهیان حضرت علی (ع) قطعی بود، معاویه پریشان شد و از مشاور حيله گر خود، عمروعاص، خواست تا هرچه زودتر چاره‌ای بیندیشد. عمروعاص به لشکریان پیشنهاد کرد که قرآن‌ها را بر سر نیزه‌ها کنند و فریاد بزنند: «ما همه پیرو این کتابیم و نباید با هم جنگ کنیم». برخی از سپاهیان امام علی (ع) این پیشنهاد را پذیرفتند و از جنگ دست کشیدند. حضرت علی (ع) سعی کرد فریب خوردگان سپاه را از حيله دشمن آگاه کند اما موفق نشد.

سرانجام، قرار شد از هر دو سپاه نماینده‌ای انتخاب شود؛ دو نماینده با هم گفت‌وگو کنند و حکمی بدهند. حضرت علی (ع) و معاویه هم این حکم را بپذیرند.

معاویه، عمروعاص را که مردی حيله گر بود، انتخاب کرد. گروهی از سپاهیان فریب خورده‌ی امام علی (ع) برخلاف نظر آن حضرت، «ابوموسیٰ اشعری» را که مردی ساده لوح بود، به عنوان نماینده‌ی خود انتخاب کردند. هنگام مذاکره، عمروعاص، ابوموسیٰ اشعری را فریب داد و به او گفت: «بیا هم معاویه و هم علی را از خلافت برکنار کنیم». ابوموسیٰ پذیرفت و برکناری حضرت علی (ع) را از خلافت اعلام کرد اما عمروعاص زیر قول خود زد و اعلام کرد که معاویه، خلیفه‌ی مسلمانان است.

خوارج

پس از آنکه عمروعاص توانست ابوموسیٰ را فریب دهد و معاویه را به عنوان خلیفه معرفی کند، گروهی از سپاهیان حضرت علی (ع)، به جای پذیرش اشتباه خود، از اطاعت آن حضرت سرپیچی کردند و با او دشمن شدند. این گروه، که خوارج نامیده شدند، خلافت معاویه را نیز قبول نداشتند.

خوارج که مردمی بی رحم و نادان بودند، از آن پس به آزار و کشتار مسلمانان پرداختند. عاقبت، حضرت علی (ع) ناچار شد با خوارج بجنگد. در پایان این جنگ (جنگ نهروان) حضرت علی (ع) پیروز شد. خلافت حضرت علی (ع) تقریباً پنج سال طول کشید. در این دوره آن حضرت لحظه‌ای از آشوب دشمنان در امان نبود اما در همین مدت کوتاه توانست عدالت را در جامعه برقرار کند و ظلم و ستم را براندازد.

حضرت علی (ع) یاور و پشتیبان مظلومان و یتیمان و نمونه‌ی کامل شجاعت و ایمان بود. او بار دیگر روش پیامبر و دین اسلام را زنده کرد.

شهادت امام علی (ع)

▲ مرقد مطهر حضرت علی (ع)

پس از شکست سخت خوارج در جنگ نهروان، یکی از آنها مأمور کشتن حضرت علی (ع) شد. او که این ملجم نام داشت، در سحرگاه روز ۱۹ رمضان سال چهارم هجری، هنگامی که حضرت علی (ع) در مسجد کوفه مشغول خواندن نماز صبح بود، با شمشیر زهرآلود خود ضربه‌ای به سر آن حضرت زد. حضرت علی (ع) دو روز بعد، در ۲۱ رمضان به شهادت رسید.

خلافت امام حسن (ع)

پس از شهادت حضرت علی (ع)، پیروان آن حضرت با پسر بزرگ ایشان، امام حسن (ع)، بیعت کردند. معاویه از این موضوع آگاه شد و با تعداد زیادی از سپاهیان به سمت عراق حرکت کرد. امام حسن (ع) نیز آماده‌ی جنگ شد اما بسیاری از سپاهیان او را افراد منافق یا سست‌ایمان تشکیل می‌دادند. معاویه با وعده‌ی پول و مقام، میان افراد سپاه امام حسن (ع) اختلاف ایجاد کرد و برخی از آنها را از دور ایشان پراکنده کرد. با وجود این، چون از جنگ می‌ترسید، نامه‌ای برای امام فرستاد و از او خواست که با وی صلح کند. امام حسن (ع) پیشنهاد صلح را با شرایطی که به نفع مسلمانان بود، پذیرفت. اما معاویه به شرایط صلح‌نامه عمل نکرد.

تأسیس حکومت بنی‌امیه

پس از مدتی، امام حسن (ع) به تحریک معاویه، مسموم شدند و به شهادت رسیدند. معاویه برخلاف شرایط صلح‌نامه، از بیت‌المال برای خود درباری باشکوه ساخت؛ فرزندش، یزید، را به جانشینی خود برگزید و حکومت بنی‌امیه (امویان) را تأسیس کرد.

فعالیت

۱- کاربرگه‌ی شماره‌ی ۱۶ را انجام دهید.

وقتی صحبت‌های عماد درباره‌ی زیارت امام علی (ع) در نجف به پایان رسید، پدر گفت: «عماد جان، حالا از کربلا برایمان بگو. من یاد سفر چند سال پیش خودم افتادم». عماد گفت: «کربلا در این فصل بسیار گرم و خشک و سوزان است. وقتی با ماشین در جاده به سمت کربلا حرکت می‌کردیم، به یاد روز عاشورا افتادم. در کربلا، حرم حضرت امام حسین (ع) و حرم حضرت ابوالفضل (ع) را زیارت کردیم. من در این سفر همواره فکر می‌کردم که چه خوب است ما پیام واقعه‌ی عاشورا را بفهمیم و به آن عمل کنیم».

رضا پرسید: «پیام واقعه‌ی عاشورا چیست؟»

عماد گفت: «پس از شهادت امام حسن (ع)، برادرش، امام حسین (ع) به امامت شیعیان رسیدند. در آن زمان یزید، پسر معاویه، که مردی فاسد و ستمگر بود حکومت می‌کرد. یزید به‌طور آشکار گناه می‌کرد و دستورهای اسلام را زیر پا می‌گذاشت. او در ابتدای حکومت خود سعی کرد به زور از امام حسین (ع) بیعت بگیرد اما امام نپذیرفت. امام حسین (ع) می‌دید که دستورات اسلام و روش پیامبر (ص) به فراموشی سپرده شده است. حاکمان به ظلم و ستم مشغول‌اند و از بیت‌المال - که متعلق به همه‌ی مردم است - برای خود کاخ‌هایی درست کرده‌اند.

سرانجام در روز دهم محرم (عاشورا) سال ۶۱ هجری، امام و یاران اندک ولی با ایمانش در صحرای کربلا در برابر لشکر بی‌شمار دشمن ایستادند. جنگ از بامداد آغاز شد و تا بعد از ظهر ادامه داشت. در این روز،

امام حسین (ع) و یاران بزرگوارش تا آخرین نفس شجاعانه جنگیدند. دلاوری آنان در این جنگ، در تاریخ جهان بی نظیر است. آن حضرت در مورد دلیل قیام خود فرموده اند: «من برای زنده نگه داشتن دین اسلام و امر به معروف و نهی از منکر قیام کرده‌ام.»
 واقعه‌ی عاشورا نه تنها خاندان بنی امیه را رسوا کرد و ظلم و فساد آنها را آشکار کرد بلکه سرمشق خوبی برای قیام بر علیه همه‌ی ظالمان در طول تاریخ شد.

▲ بین الحرمین کربلا، حرم امام حسین (ع) و حضرت ابوالفضل (ع)

فعالیت

- ۲- چرا امام حسین (ع) بر علیه حکومت یزید قیام کرد؟
- ۳- شما از واقعه‌ی عاشورا چه پیامی دریافت کردید؟ بیان کنید.
- ۴- کاربرگه‌های شماره‌ی ۱۴ و ۱۵ را انجام دهید.

به کار بندیم

▲ قبله‌نما

۱- به کمک معلم، جهت قبله را در چند جای مدرسه پیدا کنید.

۲- یکی از خاطره‌های خود را از یک روز همکاری در مراسم روز تاسوعا یا عاشورا بنویسید یا نقاشی کنید. نمایشگاهی از این آثار در مدرسه برپا کنید.

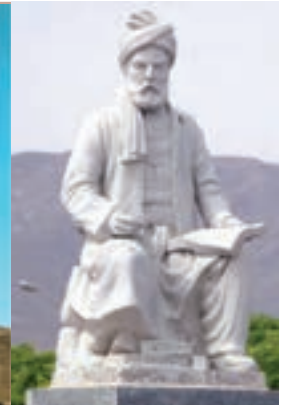
۳- اگر یکی از اعضای خانواده یا فامیل شما به سفر حج رفته، نام مکان‌هایی را که از آنها بازدید کرده است، بپرسید و بنویسید.

۴- روزهای ۱۷ ربیع‌الاول و ۲۷ رجب را در تقویم پیدا کنید و بگویید چه مناسبتی است.

۵- یکی از سخنان ارزشمند حضرت علی (ع) را جست‌وجو کنید و بنویسید.

۶- در سال‌های اخیر، عده‌ی زیادی از شیعیان و علاقه‌مندان امام حسین (ع) از ایران و سایر کشورهای جهان در سالگرد چهلمین روز شهادت ایشان (روز اربعین) به زیارت آن حضرت می‌روند. آنها در یک راه‌پیمایی بزرگ به سوی کربلا حرکت می‌کنند. در مسیر راه‌پیمایی، دسته‌های عزادار عراقی و هیئت‌های عزادار از سایر کشورها از زائران امام حسین (ع) استقبال و پذیرایی می‌کنند. اگر شما نیز همراه با اعضای خانواده‌تان در راه‌پیمایی اربعین در عراق شرکت کرده‌اید، خاطرات خود و آنان را از این راه‌پیمایی برای هم‌کلاسی‌هایتان بیان کنید و درباره‌ی اخلاق نیکو، همدلی و مهربانی مسلمانان نسبت به یکدیگر در این سفر توضیح دهید. اگر عکس یا فیلمی هم از این مراسم دارید، به کمک معلم آن را در کلاس نمایش دهید.

فصل ۵ ایران بعد از اسلام

ایرانیان مسلمان حکومت تشکیل می‌دهند

در سال گذشته خواندید که با ورود عرب‌های مسلمان به ایران، حکومت ساسانیان منقرض شد. مردم ایران هم که از حکومت ساسانی ناراضی بودند، با شنیدن پیام‌های دین اسلام، به تدریج مسلمان شدند. با ورود اسلام به سرزمین ما، دوره‌ی جدیدی در تاریخ ایران آغاز شد و ایران جزء سرزمین‌های اسلامی قرار گرفت.

▲ به پیروان ابومسلم، سیاه‌جامگان می‌گفتند؛ زیرا اغلب لباس سیاه می‌پوشیدند.

تشکیل حکومت بنی‌عبّاس

همان‌طور که در درس پیش خواندید، خلفای بنی‌امیه قوانین و عدالت اسلامی را رعایت نمی‌کردند؛ امامان را به شهادت می‌رساندند و نژاد عرب را از بقیه‌ی نژادها برتر می‌دانستند. در نتیجه، قیام‌های زیادی علیه بنی‌امیه صورت گرفت.

یکی از گروه‌های ناراضی، خاندان بنی‌عبّاس بود. بنی‌عبّاس با تبلیغات زیاد، طرف‌دارانی در میان ایرانیان پیدا کرده بودند. آنها می‌گفتند که می‌خواهند با ظلم و ستم مبارزه کنند و انتقام خون امام حسین (ع) و یارانش را بگیرند. ابومسلم خراسانی یکی از ایرانیانی بود که فرماندهی گروه‌های ناراضی را به‌عهده داشت. او در چند جنگ، سپاهیان بنی‌امیه را شکست داد و به این ترتیب خاندان بنی‌عبّاس به حکومت رسیدند.

پس از مدتی، خاندان بنی‌عبّاس هم ستمگری را آغاز کردند. آنها نیز به دستورات اسلام توجهی نداشتند و امامان شیعه و پیروان آنها را اذیت و آزار می‌کردند.

مرکز اصلی حکومت بنی‌عبّاس در بغداد بود و خلفای عبّاسی بر بیشتر سرزمین‌های اسلامی، از جمله ایران، حکومت می‌کردند.

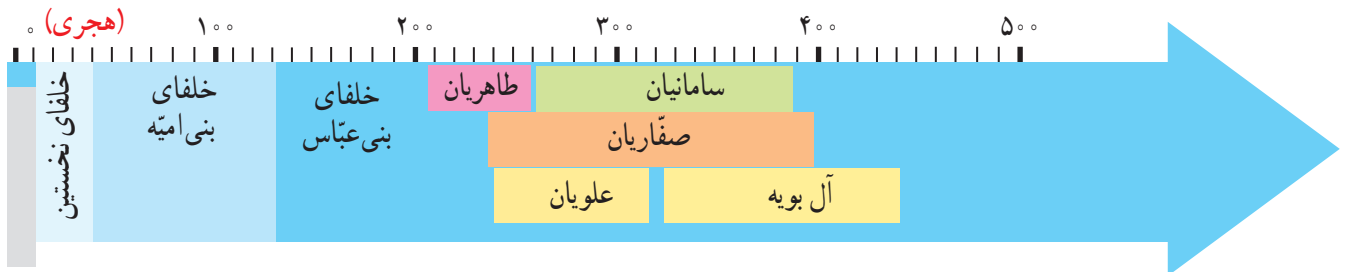

▲ مرقد مطهر امام موسی کاظم (ع) و امام محمد تقی (ع) در کاظمین، عراق؛ این دو امام به دست بنی‌عبّاس به شهادت رسیدند.

بنی‌عبّاس شیوه‌ی درست کشورداری را نمی‌دانستند؛ به همین دلیل، اغلب وزیران خود را از میان ایرانیان انتخاب می‌کردند تا بتوانند بر قلمرو پهناورشان حکومت کنند.

حکومت‌های ایرانی

از اوایل قرن سوم هجری، ایرانیان به تدریج در بخش‌های مختلف ایران، حکومت‌هایی تشکیل دادند. البته این حکومت‌ها در قلمرو خلافت عباسیان قرار داشتند و جزئی از آن به شمار می‌رفتند. به نقشه‌ها و نمودار خطّ زمان توجه کنید و حکومت‌های ایرانی این دوره را نام ببرید.

بعضی از این حکومت‌ها با خلفای بنی عباس رابطه‌ی دوستانه‌ای داشتند و بعضی بر علیه خلفا بر می‌خاستند. آل بویه دشمن خلیفه‌ی عباسی بودند. یکی از فرمانروایان آل بویه توانست بغداد را فتح کند و خلیفه‌ی عباسی را به زندان بیندازد. علویان و آل بویه پیرو مذهب شیعه بودند.

■ پایتخت قلمرو طاهریان

■ پایتخت قلمرو صفاریان

■ بایتخت ■ قلمرو سامانیان

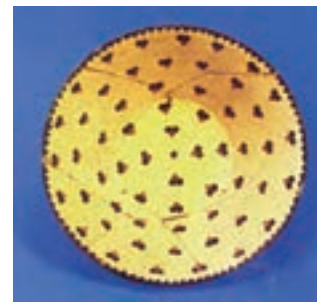
■ بایتخت ■ قلمرو علویان ■ قلمرو آل بویه

△ مجسمه‌ی یعقوب لیث صفاری،
زابل (سیستان و بلوچستان)

△ مقبره‌ی امیر اسماعیل سامانی، بخارا، کشور
ازبکستان

△ ظرف سفالی کشف شده از دوره‌ی طاهریان در
نیشابور (خراسان رضوی)

▲ آرامگاه ناصرالحق أطروش، از امیران دوره‌ی **علوی**،
آمل (استان مازندران)

▲ بند امیر در فارس که به دستور عضدالدوله (**آل بویه**)
ساخته شد. (استان فارس)

رونق فرهنگ و هنر در دوره‌ی حکومت‌های ایرانی

برخی از حکومت‌های ایرانی مانند سامانیان و صفاریان، به زبان فارسی اهمیت زیادی می‌دادند و شاعران و دانشمندان را تشویق می‌کردند. رودکی شاعر معروف دوره‌ی سامانیان بود. فرمانروایان آل بویه و طاهریان به عمران و آبادی علاقه‌ی زیادی داشتند و از کشاورزان حمایت می‌کردند. فرمانروایان آل بویه بیمارستان مهمی در بغداد تأسیس کردند و به آموزش علم طب پرداختند. ابوعلی سینا دانشمند بزرگ ایرانی، وزیر یکی از شاهزادگان آل بویه بود. در زمان آل بویه مراکز علمی شیعه گسترش یافت.

▲ ابوعلی سینا، فیلسوف و پزشک ایرانی

▲ رودکی، پدر شعر فارسی

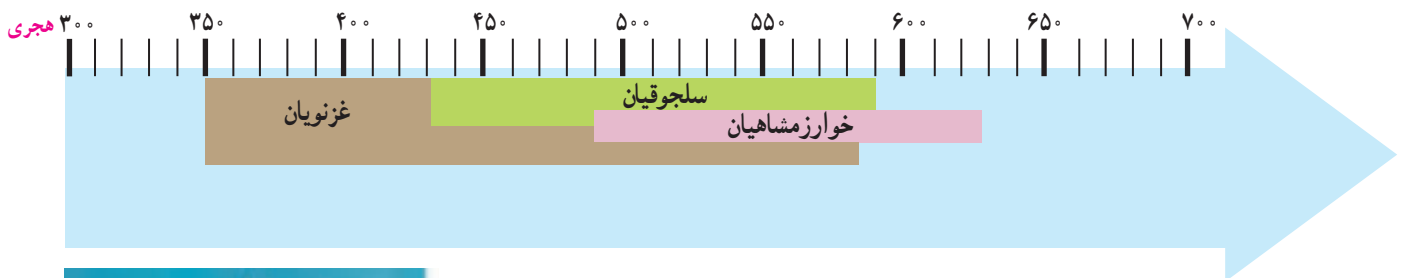
فعالیت

- ۱- چرا ایرانیان بنی‌عبّاس را به قدرت رساندند؟ چرا مردم از حکومت بنی‌عبّاس ناراضی شدند؟
- ۲- چرا هنر و زبان فارسی در دوره‌ی حکومت‌های ایرانی رونق پیدا کرد؟
- ۳- با توجه به آنچه در کتاب فارسی امسال خوانده‌اید، یک نمونه از هوشمندی‌های ابوعلی سینا را تعریف کنید.

وزیران کردان، شهرهای آباد

ورود ترکان به ایران

ترکان مردمی بودند که در نواحی شمال شرقی ایران زندگی می‌کردند. آنها زندگی قبیله‌ای داشتند و کار اصلی‌شان دامداری بود. با گسترش دین اسلام تا منطقه‌ی ماوراءالنهر، ترکان مسلمان شدند و بعضی از قبایل ترک به تدریج به داخل ایران رفت و آمد می‌کردند. برخی از ترکان با استفاده از استعدادها و توانایی‌های نظامی خود به دربار پادشاهان نفوذ کردند و به مقامات مهمی چون فرماندهی سپاه رسیدند. آنان پس از مدتی موفق شدند سلسله‌های غزنویان، سلجوقیان و خوارزمشاهیان را تشکیل دهند.

مناره‌ی دوره‌ی غزنویان غزنین، افغانستان

غزنویان

مشهورترین فرمانروای غزنوی، سلطان محمود غزنوی بود. یکی از کارهای مهم سلطان محمود، لشکرکشی به هند بود. او چند بار به آن سرزمین لشکر کشید؛ در آنجا بت‌خانه‌ها را خراب کرد و گنج‌های فراوانی را به غارت برد و بعد به ایران بازگشت. پس از سلطان محمود، پسرش سلطان مسعود به حکومت رسید.

سلجوقیان

▲ برج طغرل در شهر ری

سلسله‌ی سلجوقیان را طغرل تأسیس کرد. سلجوقیان حکومتی قدرتمند و قلمرو بسیار وسیعی داشتند. به نقشه‌ی صفحه‌ی بعد توجه کنید. در زمان سلطان ملکشاه سلجوقی، قلمرو سلجوقیان از شرق تا ماوراءالنهر و از غرب تا دریای مدیترانه گسترش یافت. پایتخت سلطان ملکشاه، شهر اصفهان بود.

خوارزمشاهیان

▲ مسجد جامع رُشتخوار، استان خراسان رضوی، به‌جا مانده از دوره‌ی خوارزمشاهیان

پس از مرگ سلطان ملکشاه سلجوقی، بین جانشینان او اختلاف افتاد و حکومت سلجوقی ضعیف شد. سرانجام، یکی از فرمانروایان منطقه‌ی خوارزم، آخرین سلطان سلجوقیان را شکست داد و حکومت خوارزمشاهیان را ایجاد کرد. مهم‌ترین سلطان خوارزمشاهیان، سلطان محمد بود. در زمان او، قلمرو ایران از سمت شرق گسترش یافت و کشور ما با مغول‌ها همسایه شد. حکومت خوارزمشاهیان با حمله‌ی مغول‌ها به ایران، برچیده شد.

وزیران کاردان ایرانی

حاکمان ترک تبار که از اقوام بیابان‌گرد بودند، از کشورداری اطلاع چندانی نداشتند. آنها می‌دانستند که برای اداره‌ی سرزمین پهناور ایران و جمعیت زیاد آن، باید از افرادی آشنا با کشورداری استفاده کنند. به همین دلیل، وزیران باهوش و خردمند ایرانی را انتخاب می‌کردند. یکی از وزیران مشهور سلجوقیان، **خواجه نظام‌الملک توسی** بود. وی خدمات زیادی در راه عمران و آبادانی ایران انجام داد.

رونق دانش، هنر و معماری

• در دوره‌ی حکومت‌های ترک تبار به ویژه سلجوقیان، زبان و ادب فارسی مورد توجه قرار گرفت و در قلمرو پهناور آنها رواج یافت. از جمله مقرر شد که نامه‌ها و فرمان‌های حکومتی به زبان فارسی نوشته شوند؛ درحالی که قبل از آن، به زبان عربی نوشته می‌شدند.

■ بایتخت - - - - مرزهای ایران کنونی قلمرو غزنویان

■ بایتخت - - - - مرزهای ایران کنونی قلمرو سلجوقیان

■ بایتخت - - - - مرزهای ایران کنونی قلمرو خوارزمشاهیان

^ فردوسی شاعر بزرگ ایرانی

از جمله شاعران ایرانی معروف دوره‌ی غزنویان، ابوالقاسم فردوسی است. آیا نام اثر معروف او را می‌دانید؟

^ تصویر مدرسه‌ی نظامیه

• در دوره‌ی سلجوقیان، به دستور خواجه نظام‌الملک مدارس به نام «نظامیه» در شهرهای بزرگ ساخته شد.

• در این دوره، همچنین مساجد، برج‌ها، مناره‌ها و کاروان‌سراهای باشکوهی بنا شدند.

^ مسجد جامع ساوه

^ بقایای کاروان‌سرای رباط قره عشق، خراسان شمالی

شهرهای آباد

به طور کلی، در زمان حکومت‌های غزنویان، سلجوقیان و خوارزمشاهیان در ایران همچون گذشته، شغل بیشتر مردم، کشاورزی و دام‌پروری بود. در این دوره، شهرهای بزرگ و آبادی در قلمرو پهناور ایران به وجود آمد. در این شهرها شغل‌هایی چون سفالگری، آهنگری، بافندگی و تجارت رواج داشت. بازرگانی با سرزمین‌های دیگر نیز در این دوره بسیار رونق یافت.

فعالیت

- ۱- با توجه به خطّ زمان، سه حکومت ترک‌تبار را نام ببرید و بگویید دوره‌ی حکومت کدام یک طولانی‌تر بوده است.
- ۲- چگونه برخی از ترکان در ایران به قدرت رسیدند و حکومت تشکیل دادند؟
- ۳- متن درس را مطالعه کنید؛ کدام یک از سه حکومت غزنویان، سلجوقیان و خوارزمشاهیان، اهمیت بیشتری دارند؟ چرا؟
- ۴- در زمان حکومت سلسله‌های ترک‌تبار، ایرانیان چه نقشی در اداره‌ی امور کشور داشتند؟ چرا؟

کشورگشایان بی‌رحم

مغول‌ها

در زمان خوارزمشاهیان، در شرق ایران و شمال چین، سرزمینی به نام مغولستان وجود داشت. مغولستان سرزمینی با آب و هوای سرد و خشک بود و قبایل مغول با کمبود غذا روبه‌رو بودند. آنها قبایل بیابان‌گرد بودند و زندگی خود را بیشتر از راه غارت کاروان‌ها یا هجوم به سرزمین‌های دیگر می‌گذراندند. در زمان سلطان محمد خوارزمشاه، چنگیزخان حاکم مغولستان بود.

چنگیزخان مردی بسیار بی‌رحم و خشن بود. او ابتدا به چین حمله کرد؛ اموال مردم را غارت کرد و ساکنان شهرها را کشت. سپس، چند نفر بازرگان را برای تجارت به ایران فرستاد.

وقتی بازرگانان به شهر اترار رسیدند، غایرخان، حاکم آن شهر، آنها را دستگیر کرد و به سلطان محمد خوارزمشاه خبر داد که این افراد برای جاسوسی آمده‌اند و بهتر است کشته شوند. سلطان محمد نیز سخنان حاکم را پذیرفت. پس حاکم شهر بازرگانان را کشت و اموال آنها را تصاحب کرد. چنگیزخان ماجرا را فهمید و از سلطان محمد خواست که غایرخان را به او تحویل دهد اما سلطان محمد از این کار خودداری کرد.

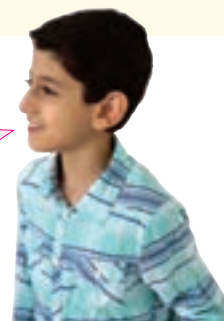

حمله‌ی مغول‌ها به ایران

چنگیزخان مغول که به دنبال بهانه‌ای برای لشکرکشی به ایران می‌گشت، وقتی ماجرای قتل بازرگانان مغول را شنید، به ایران حمله کرد. در این زمان، حکومت ایران ضعیف شده بود و در همه جا اختلاف و هرج و مرج بود.

فعالیت

۱- فعالیت شماره‌ی ۱ «به کار بیندیم» را انجام دهید.

حمله‌ی مغول‌ها به ایران چه تأثیری بر زندگی مردم داشت؟

وقتی مغول‌ها به ایران حمله کردند، سلطان محمد خوارزمشاه به جای ایستادگی در مقابل دشمن، پا به فرار گذاشت. به این ترتیب، مغول‌ها وارد ایران شدند. آنها به هر شهری که می‌رسیدند، مردم آنجا را با بی‌رحمی به قتل می‌رساندند و اموال آنان را غارت می‌کردند.

از جمله کسانی که در مقابل مغول‌ها ایستادگی کرد، سلطان جلال‌الدین خوارزمشاه، پسر سلطان محمد، بود. او در چند جنگ، مغول‌ها را شکست داد اما سرانجام از چنگیزخان شکست خورد.

حمله‌ی مغول‌ها از وحشیانه‌ترین و زیان‌بارترین حمله‌ها در تاریخ ایران بوده است. مغول‌ها بسیاری از کتابخانه‌ها را

سوزاندند و آثار هنری را از بین بردند.

پس از مرگ چنگیز، فرزندان او تصمیم گرفتند بار دیگر به ایران حمله کنند.

مردم مسلمان ایران حکومت مغول‌ها را نمی‌پذیرفتند؛ به همین دلیل، در بعضی از شهرها و روستاهای ایران، قیام‌هایی بر ضد حاکمان مغول صورت گرفت.

∧ حمله‌ی مغول‌ها به ایران

▲ نقاشی مینیاتور، هلاکوخان

▲ نقاشی مینیاتور، حمله‌ی مغول و فرار سلطان محمد خوارزمشاه

حمله‌ی هلاکو به ایران

چهل سال بعد از حمله‌ی چنگیز، هلاکوخان، نوه‌ی او با سپاهی بزرگ به ایران حمله کرد. هلاکو سپس به بغداد نیز لشکر کشید و آخرین خلیفه‌ی عباسی را به قتل رساند و به این ترتیب، حکومت عباسیان را برانداخت. سپاهیان هلاکوخان به هر جا که وارد می‌شدند، همه چیز را خراب می‌کردند. در نتیجه، بسیاری از شهرهای ایران، ویران شد. هلاکو پس از فتح ایران، مراغه را پایتخت خود قرار داد و حکومتی را تأسیس کرد که به حکومت «ایلخانان» شهرت یافت.

▲ تیمور

حمله‌ی تیمور به ایران

تیمور فرماندهی بی‌رحم بود که حدود ۱۶۰ سال پس از حمله‌ی چنگیز، توانست به تدریج بر ماوراءالنهر حاکم شود. او ادعا می‌کرد که از بستگان چنگیز است. تیمور با سپاهیان به ایران حمله کرد. در پی این حمله، حکومت‌های محلی ایران از بین رفتند و دوباره بیشتر شهرها و روستاهای کشور ما ویران شدند. تیمور چندبار به ایران هجوم آورد و سراسر ایران و کشورهای اطراف را ویران کرد. بعدها جانشینان تیمور (تیموریان) ده‌ها سال بر ایران حکومت کردند.

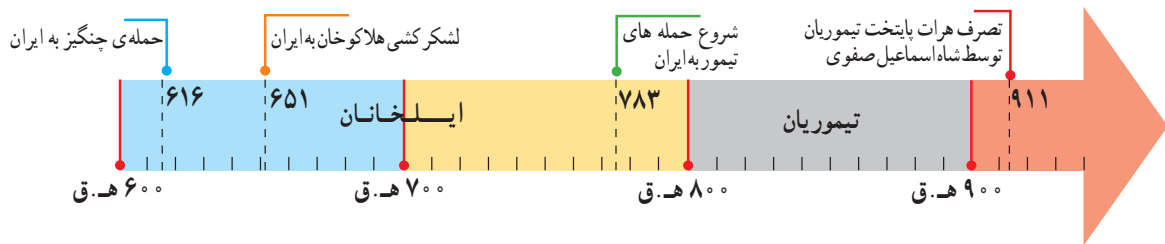
فعالیت

- ۲- چرا مغول‌ها به ایران حمله کردند؟ چند دلیل بیاورید.
- ۳- به نظر شما، اگر ماجرای شهر آترار رخ نمی‌داد، باز هم مغول‌ها به ایران حمله می‌کردند؟ چرا؟
- ۴- حمله‌های چنگیز و تیمور چه پیامدهایی (نتایجی) برای ایران داشت؟ توضیح دهید.

بازسازی ویرانه‌ها

فرزندان راه پدران را ادامه ندادند

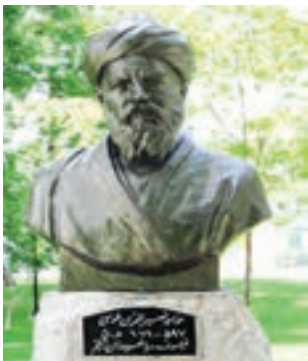
چنگیز، هلاکو و تیمور با حمله به ایران خرابی‌های زیادی به بار آوردند اما جانشینان آنها راه پدران خود را ادامه ندادند. آنها پس از آشنایی با مردم ایران، تحت تأثیر عقاید و آداب و رسوم ایرانیان قرار گرفتند. پس، به تدریج به دین اسلام روی آوردند و مسلمان شدند. آنها همچنین سعی کردند از خشونت و ویرانگری پدرانشان فاصله بگیرند و عمران و آبادی در ایران را تشویق کنند.

▲ خواجه رشیدالدین فضل‌الله همدانی

وزیران ایرانی

وزیران ایرانی سعی می‌کردند مغولان را راهنمایی و هدایت کنند و راه و رسم کشورداری را به آنها بیاموزند. جانشینان چنگیز و تیمور نیز می‌دانستند که بدون راهنمایی افراد لایق و شایسته، نمی‌توانند سرزمین‌های پهناور قلمرو خود را اداره کنند. برای مثال، خواجه رشیدالدین فضل‌الله همدانی از وزیران دانشمند دوره‌ی ایلخانان بود که چندین کتاب علمی نوشت و به دستور او بناهای زیادی چون مسجد، مدرسه و بیمارستان ساخته شد.

▲ خواجه نصیرالدین توسی

خواجه نصیرالدین توسی نیز از مشاوران هلاکو بود که سعی می‌کرد عادت‌های زشت مغول‌ها، از جمله وحشی‌گری‌هایشان، را تغییر دهد. خواجه نصیرالدین توسی، ریاضی‌دان و ستاره‌شناس بزرگی بود و به همت او رصدخانه‌ی مراغه تأسیس شد.

رونق معماری و هنر

در زمان جانشینان چنگیز، هلاکو و تیمور، مردم ایران به تدریج، ویرانه‌ها را به شهرهایی آباد و پررونق تبدیل کردند و شهرنشینی را در ایران گسترش دادند. در این شهرها بناهای زیادی چون مساجد، کاروان‌سراها، حمام‌ها و برج‌ها ساخته شد.

▲ کاروان‌سرای شرف در نزدیکی سرخس، استان خراسان رضوی

▲ مسجد جامع نطنز

▲ مسجد گوهرشاد، مشهد

شاهرخ، پسر تیمور، برخلاف پدر خود مردی نیکوکار بود و سعی می‌کرد هر جا را که پدرش ویران کرده بود، آباد کند. او دستور داد مدارس و کتاب‌خانه‌های بسیاری بسازند. مسجد گوهرشاد در مشهد نیز از بناهایی است که به همت گوهرشاد، همسر شاهرخ، ساخته شد.

▲ سکه‌های دوره‌ی ایلخانان

^ آرامگاه عطار- نیشابور

تعدادی از شاعران بزرگ و برجسته‌ی ایرانی یعنی عطار نیشابوری، مولوی، سعدی، حافظ، در دوره‌های مغول و تیموری زندگی می‌کردند.

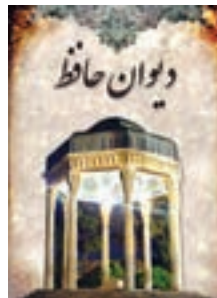
^ مولوی

^ حافظ

^ سعدی

فعالیت

- ۱- ایرانیان چه تأییراتی بر جانشینان چنگیز و تیمور گذاشتند؟ توضیح دهید.
- ۲- به تصویر سکه‌های دوره‌ی ایلخانان در صفحه‌ی قبل توجه کنید. کلمه‌های «اللّه و محمد» که روی این سکه‌ها نقش بسته است، نشان‌دهنده‌ی چیست؟
- ۳- با توجه به آنچه امسال در کتاب فارسی درباره‌ی خواجه نصیرالدین توسی خوانده‌اید، دلیل هوشمندی این مرد دانشمند و اقدامات مهم او را به اختصار بیان کنید.
- ۴- کاربرگه‌ی شماره‌ی (۱۷) را انجام دهید.

به کار بندیم

- ۱- به طور گروهی، نمایشنامه‌ی کوتاهی بنویسید و آن را در کلاس اجرا کنید.
- ۲- به طور گروهی و با راهنمایی معلم، یک روزنامه‌ی دیواری درست کنید و در آن دانشمندان، شاعران و آثار هنری و معماری مربوط به دوران جانشینان چنگیز و تیمور را با نوشته‌ها و تصاویر مناسب معرفی کنید.

کاربرگ‌ها